

Certificat de valencià de les universitats valencianes
NIVELL A2

DESCRIPCIÓ

L'alumne que opte a aquest certificat ha de ser capaç de comprendre frases i expressions utilitzades habitualment i relacionades amb temes d'importància immediata (per exemple, informacions personals bàsiques, informacions familiars, compres, geografia local, ocupació).

A més, ha de poder comunicar-se en situacions senzilles i habituals que exigisquen un intercanvi simple i directe d'informació sobre temes familiars i habituals. Ha de poder descriure, de manera senzilla, aspectes de la seua experiència o bagatge personal, aspectes de l'entorn immediat i assumptes relacionats amb necessitats immediates.

OBJECTIUS

Àrea de comprensió

Comprensió oral

1. És capaç de comprendre expressions i frases relacionades amb àrees de prioritat immediata (informació personal i familiar bàsica, compres, lloc de residència, ocupació...) per a poder respondre a necessitats concretes, sempre que la parla siga clara i lenta.
2. És capaç d'identificar la idea principal de les notícies de televisió si el comentari s'acompanya d'imatges, i saber quan es canvia de tema en els titulars i fer-se una idea del contingut principal de la notícia.
3. Pot identificar generalment el tema d'una discussió si es porta a terme lentament i s'articula amb claredat.
4. Pot comprendre indicacions senzilles sobre localitzacions.
5. Pot comprendre i extraure la informació essencial de passatges curts gravats que tracten de temes corrents i previsibles, i que s'hagen pronunciat d'una manera lenta i clara.

Comprensió lectora

1. Pot llegir i comprendre textos senzills i breus d'ús habitual sobre temes corrents com ara cartes (personals, comercials), targetes postals, faxos, sol·licituds d'informació, comandes, confirmacions, rètols i cartells (carrers, restaurants, estacions de tren, llocs de treball, adreces, instruccions o senyals de perill) i reglaments.
2. Pot trobar informació específica i previsible en documents senzills d'ús quotidià com ara prospectes, menús, anuncis, inventaris, horaris, pàgines d'informació telefònica, cartes i articles curts de diari.
3. Pot seguir instruccions d'ús d'aparells corrents, si són senzilles, com ara un telèfon públic.
4. És capaç de comprendre textos curts i senzills sobre temes corrents si contenen un bon nombre de termes de vocabulari internacionalment compartit i un

vocabulari molt freqüent i quotidià o relacionat amb la faena, i pot captar-ne la idea principal.

5. Pot utilitzar una idea del significat global dels textos i enunciats curts que tracten temes quotidians concrets, per a deduir, a partir del context, el sentit probable de paraules desconegudes.

Àrea d'expressió

Expressió oral

1. És capaç d'utilitzar expressions i frases simples en llista per a fer descripcions, narracions d'històries quotidianes o presentar d'una manera senzilla aspectes diversos (persones, llocs, fets recents i autobiogràfics, experiències, anècdotes familiars, condicions de vida o laborals, rutines diàries, gustos i preferències...).

2. És capaç de fer declaracions i exposicions breus i prèviament preparades, d'un contingut previsible i après, sobre temes relacionats amb la seua vida quotidiana, i explicar breument les seues opinions, els seus projectes i les seues accions.

3. Pot respondre a un nombre limitat de preguntes directes i senzilles sobre el contingut de la seua intervenció i mantenir un diàleg o una conversa guiada que evidencien aquestes capacitats.

Expressió escrita

1. Pot escriure textos curts i senzills (notes, missatges, formularis, cartes personals...) sobre aspectes quotidians del seu entorn (la gent, els llocs, la família, les condicions de vida, la faena o els estudis i biografies), i és capaç d'enllaçar les frases amb connectors simples.

2. Pot expressar per escrit agraïments o excuses i donar resposta a assumptes relatius a necessitats immediates, i pot prendre nota d'aquests tipus de textos i si cal pot demanar que li tornen a formular el que s'ha dit.

Àrea de pragmàtica i d'interacció

1. Pot interactuar amb una facilitat raonable en situacions ben estructurades i en converses curtes a condició de poder demanar que l'ajuden si fa falta; pot fer front a intercanvis senzills i habituals sense molt d'esforç; pot formular preguntes i respondre'n; pot adaptar a circumstàncies particulars expressions senzilles ben preparades i memoritzades mitjançant una substitució lèxica limitada.

2. És capaç d'utilitzar, com a font d'informació, un ventall restringit de gèneres orals (avisos públics i instruccions, converses espontànies, converses telefòniques i retransmissions esportives), escrits (manuals d'instruccions, receptes de cuina, anuncis, catàlegs i prospectes, mapes, informació meteorològica, bitllets, formularis i qüestionaris, tríptics, notes i avisos...) i en altres suports (tires còmiques, acudits gràfics, dibuixos animats, falques i espots, cançons...), amb estructures lingüístiques senzilles i lèxic bàsic.

3. Coneix l'estructura elemental del diàleg, la descripció i la instrucció, i és capaç d'entendre els gèneres més senzills que utilitzen aquestes tipologies textuales, vehiculats a través de suports diversos, com ara la veu directa o el telèfon, la informàtica (correu electrònic) i el text imprès, i d'inferir informació del suport gràfic i dels elements comunicatius no verbals que acompanyen els missatges.

4. Pot inferir el tema o els temes d'una exposició oral breu –si el discurs aborda temes familiars, la presentació és clara i ben estructurada, utilitza un llenguatge senzill i s'articula amb claredat– i pot completar mapes conceptuals senzills que reflectisquen el contingut de l'exposició.
5. Pot extraure i reproduir paraules i expressions clau o frases curtes de textos breus que es troben dins de la competència i els límits de l'experiència comunicativa de l'aprenent.
6. Pot establir contacte social i utilitzar formes de cortesia senzilles (dirigir-se a algú, saludar-lo o acomiadar-se'n, fer presentacions, formular agraïments, expressar sentiments, fer i acceptar un oferiment o una invitació, excusar-se, expressar preferències...).
7. Pot reconèixer generalment el tema d'una discussió informal entre amics si es desenrotlla d'una manera lenta, clara i directa, fer suggeriments i expressar l'acord o el desacord amb les propostes d'altres persones o discutir sobre qüestions pràctiques de la vida quotidiana.
8. Pot participar en reunions i en discussions formals relacionades amb la seua especialitat i seguir els canvis de tema si s'articulen clarament i amb lentitud, i és capaç d'intercanviar informacions pertinents, donar la seua opinió quan li la pregunten i demanar que li repetisquen els punts importants.
9. Pot participar d'una manera eficaç en activitats de cooperació orientades a un objectiu; pot dur a terme intercanvis senzills i rutinaris sense esforç, demanar en termes molt simples que li repetisquen el que no ha entès, discutir el que es farà a continuació, respondre als suggeriments i fer-ne, i demanar directrius o informació i donar-ne.
10. Pot utilitzar els mecanismes discursius adequats per a comunicar-se en les situacions d'interacció més habituals sempre que demanen un processament d'informació senzilla, rutinària i no especialitzada:
 - a) Formular i respondre preguntes sobre hàbits, faena, temes personals, temps lliure...
 - b) Fer front a situacions corrents de la vida quotidiana (desplaçaments, gestions, compres...).
 - c) Demanar i donar informació sobre quantitats, números o preus.

Àrea d'estructures lingüístiques

1. Té un repertori lingüístic bàsic, suficient per a fer front a situacions i temes familiars i quotidians de contingut previsible, que inclou un conjunt limitat d'expressions breus memoritzades, per bé que pot adaptar el missatge i fer un esforç per a buscar les paraules adequades.
2. És capaç de produir expressions breus i quotidianes, d'utilitzar estructures sintàctiques elementals i unitats memoritzades (paraules, locucions i frases fetes, grups de paraules i expressions convencionals), a fi de respondre a necessitats simples de tipus concret (detalls personals, rutines, desitjos i necessitats, sol·licituds d'informació...).
3. Domina el repertori lèxic necessari per a fer front a necessitats de supervivència quotidianes (el cos humà, el vestit i els complements, l'habitatge, les relacions de parentiu, les vies urbanes i no urbanes, els estudis i les professions, els dies de la setmana i les expressions horàries, els aliments i les begudes, els noms propis...).

4. Té una competència sobre el significat que li permet establir relacions semàntiques de sinonímia, antonímia i hipo-nímia entre les paraules del vocabulari bàsic.
5. Coneix la morfologia bàsica: flexió nominal (substantius i adjectius), flexió dels verbs més usuals, els articles, els demostratius, els numerals, els possessius, els interrogatius, els relatius, els exclamatius, els quantitius, els indefinits, les conjuncions i les preposicions; coneix i pot utilitzar els elements dítctics més usuals (personals, espacials i temporals), incloent-hi els adverbis i les locucions de temps i de lloc.
6. Utilitza correctament algunes estructures sintàctiques simples, encara que pot cometre errors elementals, com per exemple confondre els temps verbals i oblidar la concordança.
7. Coneix l'alfabet i pot identificar les lletres i els dígrafs, i és capaç de distingir les síl·labes i diferenciar les tòniques de les àtones.
8. Utilitza, en els textos escrits de la vida quotidiana (cartes, postals, missatges, notes, formularis...), una ortografia aproximada, suficient per a fer-se entendre, però no forçosament ajustada a la norma ortogràfica.
9. Té una pronunciació prou clara per a fer-se entendre i que comprenen els usuaris competents de la llengua, i és capaç d'articular els sons amb prou precisió per a no provocar confusions importants.

Àrea de sociolingüística

1. Pot dur a terme funcions lingüístiques elementals, com intercanviar informació i demanar-ne; també pot expressar opinions i actituds utilitzant expressions comunes i seguint les rutines més elementals.
2. Pot mantenir intercanvis socials curts utilitzant fórmules quotidianes de salutació i de tractament (Hola!, Bon dia!, Adéu!, senyora, professor, Vicent!, Maria!...) i és capaç d'expressar adequadament invitacions, excuses, suggeriments, agraïments i peticions (gràcies, de res, per favor...).
3. Coneix i utilitza un registre neutre.

Àrea de coneixements socioculturals

1. Té un coneixement bàsic del marc sociocultural i de la realitat física valenciana i dels elements més representatius i coneguts de la nostra comunitat (llocs, institucions, persones, esdeveniments, actes...), la qual cosa li permet relacionar-se a un nivell bàsic i suficient en els àmbits personal, públic, professional i educatiu.
2. És capaç d'identificar les dades més rellevants de l'entorn cultural valencià (menjars, festes, tradicions) i té un coneixement inicial del marc geogràfic. És capaç de distingir els aspectes socioculturals bàsics característics de la nostra comunitat, encara que siga de manera estereotipada, i relacionar-los amb els d'altres cultures.

CONTINGUTS

Elocució i fonologia

1. Reconeixement de la diferència entre les vocals obertes i les tancades del vocabulari bàsic.
2. Elisions vocàliques més usals amb l'article (l'escola, l'amic).
3. Pronunciació de sons consonàntics de la llengua.

Normativa ortogràfica

Alfabet i grafies vocàliques

1. Coneixement de l'ordenació alfabètica bàsica.
2. Coneixement de la correspondència entre l'alfabet i els sons de la llengua.
3. Reconeixement dels dígrafs més habituals.

Separació de frases i paraules

Separació de les paraules de la frase.

Síl·laba, diftong i hiat

Distinció de la síl·laba tònica.

L'accentuació gràfica

1. Coneixement de l'accentuació de paraules agudes acabades en consonant + vocal que pertanyen al vocabulari usual (vindrà, aniré, cosí, sabó, algú).
2. Reconeixement de la vocal i de la síl·laba tònica de les paraules del vocabulari bàsic.

L'apòstrof i la contracció

Usos bàsics de l'apostrofació i de la contracció.

Les oclusives

1. Escripura de p, t, c; b, d, g en paraules del vocabulari bàsic, en posicions inicial i interior de paraula (pedra, matar, cabra, bo, dona, gos).
2. Escripura de les oclusives velars en posició inicial de síl·laba (gat, guerra, guitarra, vagó, gust; casa, que, taca, vaquer, quilo, cosí, cuc).

La bilabial b i la labiodental v

1. Escripura de b/v en paraules usals del vocabulari bàsic (ambientar, llebre, doblar; bonic, vaca, vindrà).
2. Norma bàsica de l'escripura de la grafia b davant de l, r (oblidar, brusa).

Les nasals

1. Escripura de les nasals m, n, ny en paraules del vocabulari bàsic (mona, mare, nina, any, juny).
2. Escripura de m i n en les terminacions verbals de 1a i 3a persona del plural (cantem, canten).

Les palatals

1. Escripura de les palatals del vocabulari bàsic amb palatal sonora (jardí, verge, girar, germà, jove, junta).
2. Escripura de les palatals del vocabulari bàsic amb palatal africada sorda (xarrar, cotxe, mig).

3. Escripura de les palatals del vocabulari bàsic amb palatal fricativa sorda (bruixa, peix).

Les alveolars

Escripura de les alveolars amb les grafies s, z, ss, c, ç en les paraules del vocabulari bàsic, tot respectant les normes ortogràfiques com ara l'ús de ss entre vocals i l'ús de c davant de e, i (cassola, ceba, cine).

Les laterals

1. Escripura de les grafies simples de les laterals (litre, parlar, colar).
2. Escripura del dígraf ll en totes les posicions (llavi, llibre, lluna, pollastre, poll, conill).

Les ròtiques

Escripura de les grafies ròtiques en paraules del vocabulari bàsic (caramel, carrer).

La grafia h

1. Escripura de la h en paraules del vocabulari bàsic (home, hora, hospital).
2. Escripura de la h en el verb haver.

Les majúscules i minúscules

Escripura de les majúscules i de les minúscules respectant les normes bàsiques que regulen l'ús de la majúscula inicial i la majúscula en els noms propis.

La puntuació

1. Ús del punt i de la coma.
2. Ús i ortografia del signe d'interrogació i d'admiració.
3. Ús dels dos punts davant d'una enumeració o llista.

Morfologia i sintaxi

El substantiu i l'adjectiu: gènere i nombre

1. Ús de la flexió bàsica de gènere del substantiu i de l'adjectiu en el vocabulari del nivell: afegir -a al masculí; canvi de -e per -a; canvi de -o per -a; addició de -na als masculins acabats en vocal tònica (gat, gata; mestre, mestra; moro, mora; bo, bona).
2. Ús de la flexió bàsica de nombre del substantiu i de l'adjectiu en el vocabulari del nivell: afegir -s, -ns, -os; canvi de -a per -es (cotxe, cotxes; mare, mares; lleó, lleons, pingüí, pingüins; audaç, audaços; dia, dies, dona, dones).

Els articles definits

1. Ús de l'article definit general: morfologia de gènere i nombre (el gos, la casa, els xiquets, les dones).
2. Introducció de la forma apostrofada de l'article quan acompanya el vocabulari bàsic (l'home, l'orella).

Els possessius

Ús de les formes plenes dels possessius (la meua casa, els meus cosins, les vostres germanes).

Els díctics

Ús dels determinants demostratius, els pronoms neutres i els adverbis demostratius de lloc (aquesta pel lícula, eixos papers; això no m'agrada; ací va!).

Els numerals

1. Ús dels numerals cardinals (zero, quatre, cinc, catorze, trenta-dos, cent, tres-cents, mil, un milió).
2. Ús dels numerals ordinals de l'1 al 10.

Els quantitius

Ús dels quantitius variables i invariables més bàsics: massa, més, menys, prou, gens, molt, poc, tant.

Els indefinits

Ús dels indefinits (quantificadors nominals i pronoms) més bàsics: un, algun, cap, mateix, tot, res, altre, cada, cert, algú, ningú.

Les preposicions

Ús de les preposicions àtones a, en, amb, de, per i les compostes més freqüents per a, des de, cap a, amb les seues funcions més generals.

Els relatius, els interrogatius i els exclamatius

1. Usos bàsics dels relatius que i on (El riu on pesque és l'Ebre. L'home que ha vingut és el llanterner).
2. Ús dels interrogatius amb funció d'adjectiu, pronom o adverbi: què, per què, qui, quin, quant, quan, (a) on, com (Qui és? Quin cotxe du? Quant val? Quan vénen?).
3. Ús de l'exclamatiu que davant d'adjectius i d'adverbis (Que fort! Que lluny!).

Les conjuncions

1. Ús de les conjuncions de coordinació copulatives, disjuntives, adversatives i distributives més usuals: i, ni, o, però.
2. Ús de les conjuncions de subordinació completives, temporals, modals, comparatives, concessives, causals, condicionals i finals més usuals: que, mentres, com, encara que, perquè, ja que, si.

Els adverbis

1. Ús dels adverbis més usuals (formes i funcions): així, bé, malament, millor, pitjor; gens, massa, més, menys, molt, poc, prou, quant, almenys, només, quasi, tot, sobretot; ací/aquí, ahí, allà, allí, avall, amunt, davant, darrere, damunt, davall, dalt, baix, enmig, dins, fora, lluny, prop; ahir, hui, demà, abans, ara, ja, prompte, després, aleshores, mai, sempre, sovint, tard, quan; sí, clar, també, tampoc, potser, probablement.
2. Ús dels adverbis de manera acabats en -ment (tècnicament, feroçment).

Els pronoms personals: tòpics i febles

1. Ús dels pronoms personals forts: jo, tu, ell, ella, nosaltres, vosaltres, ells, elles.

2. Ús dels pronoms personals febles que expressen la dixi personal. Formes i col·locació: em, et, es, ens, vos/us, es, -me, -te, -se, -nos, -vos, -se, m', t', s', 'm, 't, 's, 'ns.

Els verbs

1. Ús del mode indicatiu dels verbs regulars: el present, l'imperfet, el passat perifràstic, el perfet, el futur i el condicional.

2. Ús del mode indicatiu (el present i l'imperfet) dels verbs irregulars més freqüents: ser, anar, estar, fer, haver, dir, eixir, obrir, poder, saber, tenir, venir, veure, voler.

3. Ús del mode subjuntiu dels verbs regulars i dels irregulars més freqüents: el present.

4. Ús de les formes no personals dels verbs més usuals: infinitiu, participi i gerundi.

Lèxic i semàntica

1. El vocabulari bàsic de:

La família: les relacions de parentiu. Els noms propis. Els països i les nacionalitats. Els estudis i l'escola. Les professions. Les vies urbanes i no urbanes. El transport i la comunicació. La mesura del temps: l'hora, les parts del dia, la setmana, els mesos, les estacions. El menjar: els aliments, les begudes, els envasos i les mesures. El vestit i els complements. El cos humà. Els colors. L'habitatge. El temps lliure i les aficions. Els viatges i les vacances. Les festes. Les malalties i els remeis. Els adjectius referits a persones i coses.

2. Els enunciats fraseològics constituïts per fórmules rutinàries.

3. Sinonímia, antonímia i hiponímia entre les paraules del vocabulari bàsic.

AVALUACIÓ

L'estructura de la prova per a acreditar el nivell A2 és la següent:

1. Activitat de comprensió oral d'un diàleg o un text del nivell
2. Activitat de comprensió escrita d'un text del nivell
3. Activitat d'expressió oral que avalue els objectius del nivell
4. Activitat d'expressió escrita de redacció d'un text del nivell
5. Activitat de domini gramatical i lèxic dels continguts del nivell